

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 grudnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że M. L. od dnia 19 października 2015 r. nie podlega ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...). W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że M. L. została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego w dniu 23 października 2015 r. (od dnia 19 października 2015 r.). Z ustaleń organu rentowego wynika, że M. L. została zatrudniona w dniu 19 października 2015 r. i powierzono jej wówczas stanowisko pomocy kuchni w pełnym wymiarze czasu z wynagrodzeniem w wysokości 1 750,00 zł. M. L. miała być obecna w pracy jedynie w dniu 19 października 2015 r., a od dnia 20 października 2015 r. wystąpiła z roszczeniem o wypłatę zasiłku opiekuńczego. W ocenie organu rentowego, brak jest, w niniejszej sprawie, dowodów potwierdzających rzeczywiste wykonywanie pracy przez M. L., a świadczy o tym także brak ewidencji czasu pracy, listy płac oraz zakresu obowiązków. Zdaniem organu rentowego, jedynym celem zgłoszenia M. L. do ubezpieczeń, było uzyskanie przez nią świadczeń, wypłacanych z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

/decyzja k.35-38 akt ZUS/

W dniu 31 grudnia 2015 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie M. L. od w/w decyzji. Odwołująca wskazała, że w dniu 19 października 2015 r. nie podpisała listy obecności w pracy, gdyż po otrzymaniu informacji o chorobie dziecka niezwłocznie opuściła siedzibę pracodawcy. Skarżąca wskazała, że pracodawca przedstawił jej zakres obowiązków oraz przeszkolił ją w zakresie BHP w dniu 16 października 2015 r., a formalne podpisanie umowy nastąpiło w dniu 19 października 2015 r. M. L. podkreśliła, że została zatrudniona na swoją prośbę, a nadto, że pracodawca nie zdecydował się zatrudnić nowego pracownika w okresie korzystania przez nią ze zwolnienia lekarskiego na syna. W ocenie skarżącej, stanowisko organu rentowego nie jest zasadne i pozbawiło ją należnych środków do życia.

/odwołanie k.2-3/

W odpowiedzi na odwołanie, która wpłynęła do tutejszego Sądu w dniu 18 stycznia 2016 r., organ rentowy wniósł o jego oddalenie, przytaczając argumentację jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k.5-6 odwrót/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni M. L. urodziła się (...), legitymuje się wykształceniem zasadniczym w zawodzie krawca – szwacza. W swojej karierze zawodowej pracowała jako kasjer - sprzedawca oraz pokojówka.

/okoliczności bezsporne/

K. K. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą PPHU (...). Głównym przedmiotem działalności firmy jest prowadzenie lokalu gastronomicznego (w tym m.in. organizowanie imprez okolicznościowych) oraz niewielkiej bazy hotelowej w miejscowości A.. K. K. zatrudnia około 10 osób. W 2014 r. z tytułu prowadzonej działalności firma płatnika poniosła stratę, a w 2015 r. osiągnęła zysk. Z uwagi na specyfikę prowadzonej działalności, pracownicy zatrudnieni w firmie płatnika wykonują obowiązki pracownicze w różnych porach dnia oraz tygodnia. Płatnik składek nie rejestruje obecności pracowników w pracy.

/zeznania K. K. min.00:13:58 – 00:27:20 protokołu rozprawy z dnia 12 października 2016 r., płyta CD k.40, wypis z (...) k.28 akt ZUS/

W związku z deklorowaną przez wnioskodawczynię, trudną sytuacją finansową, spowodowaną, jak deklarowała wnioskodawczyni z uwagi na utratę pracy przez męża), M. L. poprosiła K. K. o zatrudnienie. K. K. przystała na propozycję M. L.; K. K. знаła wnioskodawczynię, która wcześniej korzystała z usług jej lokalu.

/zeznania wnioskodawczynie min.00:02:16 – 00:10:27 protokołu rozprawy z dnia 6 lutego 2017 r. w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:02:52 – 00:13:58 oraz 00:27:20 – 00:28:53 protokołu rozprawy z dnia 12 października 2016 r. , płyta CD k.40 oraz zeznania K. K. min.00:13:58 – 00:27:20 protokołu rozprawy z dnia 12 października 2016 r. , płyta CD k.40/

Mąż wnioskodawczynie P. L. pozostawał w stosunku pracy z Urzędem Gminy O. w **okresie od 12 stycznia 1998 r. do 29 lutego 2016 r.**

/świadcstwo pracy P. L./

W dniu 19 października 2015 r. pomiędzy K. K. , a M. L. zawarto umowę o pracę na 3 - miesięczny okres próbny. W treści umowy wskazano, że M. L. będzie świadczyć pracę na stanowisku pomocnika kuchni z wynagrodzeniem w wysokości 1 750,00 zł. Jako miejsce wykonywania obowiązków pracowniczych wskazano Zajazd (...) mieszczący się w miejscowości A..

/umowa o pracę k.25 akt ZUS/

Zaświadczenie lekarskie z dnia 19 października 2015 r. wskazuje na brak przeciwwskazań do wykonywania przez wnioskodawczynię obowiązków pracowniczych na stanowisku pomocnika kucharza.

/zaświadczenie lekarskie k.24 akt ZUS/

Z treści karty szkolenia wstępnego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy wynika ,że wnioskodawczynie odbyła instruktaż ogólny w dniu 19 października 2015 r. , a w dniach od 19 do 20 października 2015 r. w stosunku do jej osoby przeprowadzono instruktaż stanowiskowy.

/karta szkolenia BHP k.26 – 26 odwrót akt ZUS/

Płatnik składek zgłosił M. L. do ubezpieczeń społecznych oraz obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego w dniu 23 października 2015 r. (od dnia 19 października 2015 r.).

/ustalenia w aktach ZUS/

Bezpośrednio przed zgłoszeniem do ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia w firmie ww. płatnika , wnioskodawczynie nie posiadała tytułu do ubezpieczeń społecznych (była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy od 2014 r.).

/ustalenia w aktach ZUS , zeznania wnioskodawczynie min.00:02:16 – 00:10:27 protokołu rozprawy z dnia 6 lutego 2017 r. w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:02:52 – 00:13:58 oraz 00:27:20 – 00:28:53 protokołu rozprawy z dnia 12 października 2016 r. , płyta CD k.40/

W dniu 19 października 2015 r. M. L. rozpoczęła pracę o godzinie 9 rano i wykonywała czynności zgodnie z ustaleniami przekazanymi jej przez K. K.. W trakcie wykonywania obowiązków pracowniczych , wnioskodawczynie otrzymała telefoniczną informację od swojej matki (dzieckiem zajmowała się matka wnioskodawczynie , gdyż w tym czasie mąż wnioskodawczynie przebywał w L. , gdzie wyjechał w celach zarobkowych) o złym stanie zdrowia jej dziecka (wysoka temperatura). M. L. opuściła stanowisko pracy o godzinie 17. Wnioskodawczynie stawiała się z dzieckiem u lekarza w dniu 20 października 2015 r.

/zeznania wnioskodawczynie min.00:02:16 – 00:10:27 protokołu rozprawy z dnia 6 lutego 2017 r. w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:02:52 – 00:13:58 oraz 00:27:20 – 00:28:53 protokołu rozprawy z dnia 12 października 2016 r. , płyta CD k.40 oraz zeznania K. K. min.00:13:58 – 00:27:20 protokołu rozprawy z dnia 12 października 2016 r. , płyta CD k.40/

Z treści dokumentacji medycznej pochodzącej z Gminnego Ośrodka (...) w P. wynika, że w **dnio 20 października 2015 r.** dziecku wnioskodawczyni udzielono porady medycznej. W związku z wizytą wystawiono zwolnienie lekarskie w okresie od 20 do 27 października 2015 r.

/dokumentacja medyczna z Gminnego Ośrodka (...) w P. k.44/

Z treści dokumentacji medycznej pochodzącej z Gminnego Ośrodka (...) w P. filii w L. wynika, że w kolejnych miesiącach dziecku wnioskodawczyni udzielano porad medycznych w filii ww. ośrodka mieszczącej się w L.. W związku z wizytami wystawiano zwolnienia lekarskie w okresie od 28 października 2015 r. do 6 grudnia 2015 r.

/dokumentacja medyczna z Gminnego Ośrodka (...) w P. filii w L. k.44/

M. L. wystąpiła z wnioskiem o wypłatę zasiłku opiekuńczego za okres od 20 października 2015 r. do 6 grudnia 2015 r.

/ustalenia w aktach ZUS/

Po zakończeniu zwolnienia lekarskiego M. L. nie powróciła do pracy w firmie płatnika.

/okoliczność bezsporna/

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd nie dał wiary zeznaniom M. L. oraz K. K. ,w których wskazywały na okoliczności zawarcia spornej umowy (wbrew twierdzeniom wnioskodawczyni jej mąż pozostawał wówczas w zatrudnieniu) jak i na faktyczne wykonywanie obowiązków pracowniczych przez wnioskodawczynię. Na okoliczność świadczenia pracy, wnioskodawczyni nie przedstawiła żadnych świadków, a płatnik składek, pomimo stosownego wezwania Sądu : zarządzenie z dnia 2 lutego 2016r. k.8, ponowienie zarządzenia – zarządzenie z dnia 3 sierpnia 2016r. k.15], nie przedstawił, nie tylko dokumentacji pracowniczej zatrudnianych osób, ale także dokumentacji wskazującej na faktyczną kondycję firmy w spornym okresie. Nie można zatem jednoznacznie stwierdzić na czym polegały obowiązki pracownicze wnioskodawczyni, jak również czy u płatnika zaistniała potrzeba zatrudnienia pracownika na stanowisku jakie miało zostać powierzone M. L.. Podkreślić także należy, że zeznania płatnika jak i wnioskodawczyni nie znajdują dostatecznego oparcia w zgromadzonej w niniejszej sprawie dokumentacji. Oprócz dokumentów potwierdzających fizyczne zawarcie umowy o pracę (tj. umowy o pracę, zaświadczenie lekarskiego oraz zaświadczenia o odbytych szkoleniu BHP) nie przedstawiono bowiem jakiegokolwiek dokumentu (przede wszystkim listy obecności pracowników), który wskazywałby na fizyczną obecność wnioskodawczyni w pracy w dniu 19 października 2015 r. Co więcej, wątpliwości Sądu budzi także treść karty szkolenia wstępnego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (wskazującej na odbycie przez wnioskodawczynię instruktażu stanowiskowego w dniach od 19 do 20 października 2015 r.), gdyż jest ona sprzeczna z treścią zeznań zarówno wnioskodawczyni jak i płatnika, które jednoznacznie wskazywały, że wnioskodawczyni miała być obecna w pracy jedynie w dniu 19 października 2015 r. W ocenie Sądu, dokumentacja pracownicza wnioskodawczyni została zatem stworzona jedynie w celu uwiarygodnienia wykonywania przez nią pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Zgodnie z treścią **art.6 ust.1 punkt 1, art.8 ust.1 i art.11 ust.1 i art.12 ust.1** ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz.963 z późn. zm.) pracownicy, to jest osoby pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Definicja pracownika, na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych, została zawarta w przepisie **art.8 ust.1 ww.** ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, który stanowi, iż za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy. Pojęcie stosunku pracy o jakim mowa w art.8 ust.1 ww. ustawy jest równoznaczne z pojęciem stosunku

pracy definiowanym przez art. 22 k.p. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2005 roku, I UK 296/04, OSNP 2006/9-10/157).

Stosownie do treści **art. 22§1 kodeksu pracy** przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Stosunek pracy posiada szczególne cechy, które pozwalają na jego odróżnienie od innych stosunków prawnych do niego zbliżonych.

Stosunek pracy wyróżnia się:

- 1) koniecznością osobistego wykonania pracy,
- 2) podporządkowaniem pracownika pracodawcy,
- 3) wykonywaniem pracy na rzecz pracodawcy
- 4) i na jego ryzyko,
- 5) a ponadto odpłatnością pracy.

W razie ustalenia, że w łączącym strony stosunku prawnym, występowały elementy obce stosunkowi pracy, nie jest możliwa ocena, że zawarta została umowa o pracę.

Nawiązanie stosunku pracy skutkuje równoległym powstaniem stosunku ubezpieczenia. Obydwa te stosunki, jakkolwiek mają inne cele, to wzajemnie się uzupełniają i zabezpieczają pracownika materialnie - pierwszy na co dzień, drugi na wypadek zdarzeń losowych. Stosunek ubezpieczenia społecznego pracowniczego jest konsekwencją stosunku pracy i jako taki, ma charakter wtórny. Ubezpieczenie społeczne nie może bowiem istnieć bez stosunku pracy. Uruchomienie stosunku ubezpieczeniowego może odnosić się wyłącznie do ważnego stosunku pracy, a więc takiego, który stanowi wyraz woli obu stron realizowania celów, którym umowa ma służyć. Jeżeli stosunek pracy nie powstał, bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 stycznia 2006 roku III AUa 433/2005, Legalis nr 88987). Sam fakt, że oświadczenia stron umowy o pracę zawierają określone w art.22 k.p. formalne elementy umowy o pracę nie oznaczają, że umowa taka jest ważna.

Sąd podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 stycznia 2005 roku (II UK 141/04, OSNP 2005/15/235), w którym stwierdzono, iż stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy (art.58§1 k.c. w zw. z art.300 k.p.). Ocena taka nie odnosi się jednak do sytuacji, gdy podejmowane czynności, w ramach zawartej umowy o pracę, nie mają na celu rzeczywistej realizacji tej umowy, a jedynie uwiarygodnienie jej świadczenia – innymi słowy są czynnościami pozornymi, fikcyjnymi - pracownik udaje, że wykonuje jakieś czynności jedynie po to, aby stworzyć dowody jej świadczenia. Nawiązanie umowy o pracę, może bowiem wynikać z czynności faktycznych, wyrażających się z jednej strony zobowiązaniem pracownika do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, z drugiej zobowiązaniem pracodawcy do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem (art.22§1 k.p.).

W niniejszej sprawie płatnik składek K. K., prowadząca działalność gospodarczą pod firmą PPHU (...) zawarła z M. L. umowę o pracę na 3 - miesięczny okres próbny, która z formalnego punktu widzenia, stanowiła podstawę do objęcia jej obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi. Ważność tej umowy została jednak – słusznie – zakwestionowana przez organ rentowy. W ocenie organu rentowego przedmiotowa umowa była czynnością pozorną, mającą na celu obejście przepisów prawa i uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

W ocenie Sądu, analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że wnioskodawczynie nie wykonywała pracy na rzecz K. K..

Zgodnie z art.83§1 k.c. w zw. z art.300 k.p. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Z czynnością prawną pozorną mamy do czynienia wówczas, gdy występują łącznie, następujące warunki: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozorów, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozorów, czyli być aktywnym uczestnikiem stanu pozorności. Pierwsza i zasadnicza cecha czynności pozornej wyraża się brakiem zamiaru wywołania skutków prawnych, jakie prawo łączy z tego typu i treścią złożonego oświadczenia. Jest to zatem z góry świadoma sprzeczność między oświadczonymi a prawdziwymi zamiarami stron, czyli upozorowanie przez strony na zewnątrz i wytworzenie przeświadczenia dla określonego kręgu (otoczenia), nie wyłączając organów władzy publicznej, że czynność o określonej treści została skutecznie dokonana. Jednakże zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w wyroku z 14 marca 2001 roku (sygn. akt III UKN 258/00, OSNAP 2002/21/527), nie można przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował. Nie wyklucza to rozważenia, czy w konkretnym przypadku zawarcie umowy zmierzało do obejścia prawa (art.58§1 k.c. w związku z art. 300 k.p.).

W wyroku z dnia 2 lipca 2008 roku (II UK 334/07, Lex nr 531865) Sąd Najwyższy wskazał, iż w sytuacji, gdy wolą stron zawierających umowę było faktyczne nawiązanie stosunku pracy i doszło do świadczenia pracy za wynagrodzeniem, sama świadomość jednej ze stron umowy, a nawet obu stron, co do wystąpienia w przyszłości zdarzenia uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, nie daje podstawy do uznania, że umowa miała na celu obejście prawa. Ocena taka nie odnosi się jednak do sytuacji gdy podejmowane czynności w ramach zawartej umowy o pracę nie mają na celu rzeczywistej realizacji tej umowy, a jedynie uwiarygodnienie jej świadczenia – innymi słowy są czynnościami pozornymi, fikcyjnymi - pracownik udaje, że wykonuje jakieś czynności jedynie po to, aby stworzyć dowody jej świadczenia.

Tytułem do ubezpieczenia, z którym przepisy prawa ubezpieczeń społecznych łączą podleganie ubezpieczeniu i prawo do świadczeń, miało być w przedmiotowej sprawie zatrudnienie, jako wykonywanie pracy w ramach stosunku pracy. Nie jest istotne przy tym, czy strony miały realny zamiar zobowiązania się – przez pracownika do wykonywania pracy a przez pracodawcę do przyjmowania tego świadczenia i wypłacania wynagrodzenia, lecz to czy zamiar taki został w rzeczywistości zrealizowany. Pozorność wyraża się w braku zamiaru wywołania skutków prawnych i jednoczesnym zamiarze stworzenia okoliczności mających na celu zmylenie osób trzecich. Istotne znaczenie ma niezgodność między aktem woli a jego uzewnętrznieniem. Założeniem unormowania jest zgoda drugiej osoby na złożenie oświadczenia woli dla pozorów.

Ocena realizacji zawartej przez ubezpieczoną i płatnika umowy o pracę wskazuje na to, że strony zawarły umowę o pracę, której nie miały zamiaru realizować. O pozorności umowy o pracę wnioskować należy z całokształtu okoliczności dotyczących momentu zawarcia umowy, jak i przez pryzmat zdarzeń późniejszych.

W ocenie Sądu, nie ma żadnych dowodów potwierdzających wykonywanie przez wnioskodawczynię obowiązków pracowniczych na podstawie zawartej umowy o pracę. Dowodu takiego nie stanowią ani zeznania wnioskodawczynie, ani zeznania płatnika. W sprawie nie zostały przedstawione podstawowe dokumenty związane z zawarciem stosunku pracy, a więc akta osobowe, nie został zgłoszony, a [mimo pouczenia : zarządzenie z dnia 2 lutego 2016r. k.8, ponowienie zarządzenia – zarządzenie z dnia 3 sierpnia 2016r. k.15]], zatem nie został przeprowadzony dowód z zeznań świadków na, ewentualną, okoliczność charakteru, wykonywanych przez wnioskodawczynię, czynności. Zdaniem Sądu nie są jasne okoliczności nawiązania formalnego stosunku prawnego, jak i okoliczności ewentualnego wykonywania czynności przez wnioskodawczynię w dniu 19 października 2015 r. Wbrew **twierdzeniom wnioskodawczynie, w październiku 2015 r. jej sytuacja finansowa nie uległa zasadniczej zmianie (jej mąż pozostawał nadal w zatrudnieniu), a zatem nie było wówczas przyczyny**, jaką podała, że legła u podstaw podjęcia przez nią decyzji o znalezieniu zatrudnienia. Ponadto, zebrany w sprawie materiał dowodowy nie wskazuje, aby u płatnika składek zaistniała rzeczywista potrzeba zatrudnienia

pracownika. W odniesieniu zaś do pracy jaką miała świadczyć wnioskodawczyni w dniu 19 października 2015 r. wskazać należy, że brak jest wystarczających dowodów wskazujących na czym konkretnie miały one polegać, a co istotne pracodawca nie przedstawił wnioskodawczyni pisemnego zakresu obowiązków. Poza tym nie jest zrozumiałym dla Sądu sytuacja, w której pracodawca nie prowadzi listy obecności zatrudnianych pracowników tj. nie realizuje jednego z podstawowych obowiązków jakie nakłada na niego prawo pracy (art.149 K.P.).

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych należy stwierdzić, że mamy do czynienia z pozorną oświadczeniem woli w zawarciu umowy o pracę przez płatnika, a M. L.. Celem działania stron nie było bowiem świadczenie pracy w ramach stosunku pracy i uzyskiwanie z tego tytułu wynagrodzenia, a jedynie osiągnięcie innych korzyści, które prawo wiąże z istnieniem stosunku pracy. Głównym celem zawarcia umowy o pracę winno być nawiązanie stosunku pracy, a jedynie rezultatem i pośrednim celem zatrudnienia jest uzyskanie wskazanych korzyści. Podkreślić przy tym należy, że zarówno przepisy prawa pracy, prawa ubezpieczeń społecznych, jak i przepisy ustrojowe pozwalają kształtować elementy stosunku pracy zgodnie z wolą stron.

Zdaniem Sądu, nie ulega wątpliwości, że umowa o pracę sporządzona przez strony miała charakter fikcyjny.

W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle poczynionych ustaleń faktycznych, wątpliwości organu rentowego, co do rzeczywistego celu i zamiaru stron nawiązujących ten stosunek prawny były uzasadnione, a zatem zaskarżona decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych odpowiada prawu. W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie o czym orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. zasądając od wnioskodawczyni na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Od 1 stycznia 2016 roku obowiązuje rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz.1804). Zgodnie z treścią §21 ww. rozporządzenia do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego należy zatem ustalić na podstawie §11 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz.U. z 2013r. ,poz. 490).

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczyni.

S.B.